

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2016r. we W.

odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 11.12.2015r. znak: (...)

w sprawie K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznaje ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 30.12.2014r. za 12 % uszczerbku na zdrowiu w wysokości 9.360 zł (dziewięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt złotych);

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony (wnioskodawca) K. K. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 11 grudnia 2015r., na podstawie której organ rentowy odmówił mu jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu ubezpieczony uległ w dniu 30 grudnia 2014r., wnosząc – jak sprecyzował na rozprawie w dniu 6 września 2016r. – o jej zmianę i przyznanie jednorazowego odszkodowania za 12 % uszczerbku.

W uzasadnieniu żądania podał, że organ rentowy błędnie zinterpretował okoliczności wypadku, który zdarzył się w dniu 30 grudnia 2014r., w drodze z miejsca wykonywania działalności we W. przy ulicy (...) do siedziby firmy (biura firmy), która mieści się we W. przy ulicy (...), nie zaś jak uznał organ rentowy w drodze z pracy do domu. Podał, że w dniu zdarzenia przewoził z miejsca wykonywania działalności do biura firmy dokumenty po wykonanej w tym dniu inwentaryzacji w związku z czym przebywał w pracy a wypadek zdarzył się w pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy podał, że zaskarżoną decyzją odmówił wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z uwagi na to, że do wypadku doszło w drodze do pracy. Wskazując na treść art. 57b ustawy z dnia

17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podał, że obowiązujące przepisy nie dają podstaw do przyznania jednorazowego odszkodowania ubezpieczonemu, który doznał uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku w drodze z domu do pracy lub z pracy do domu.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Wnioskodawca K. K. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...), której siedziba – zakład główny mieści się we W. przy ulicy (...), gdzie znajduje się również hurtownia opraw optycznych a jednocześnie miejsce zamieszkania ubezpieczonego. W siedzibie – zakładzie głównym ubezpieczony przechowuje całą dokumentację dotyczącą prowadzonej działalności.

W ramach działalności gospodarczej ubezpieczony prowadzi także zakład optyczny we W. przy ulicy (...).

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej ubezpieczony podlega ubezpieczeniu wypadkowemu, którym objęty był również w dniu 30 grudnia 2014r.

Dowód: - pismo ZUS z dnia 05.02.2015r. w sprawie podlegania ubezpieczeniu, w aktach ZUS

- zapis wyjaśnień poszkodowanego, w aktach ZUS
- zapis informacji uzyskanych od świadka wypadku, w aktach ZUS
- arkusz spisu z natury, w aktach ZUS
- zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, w aktach ZUS
- przesłuchanie wnioskodawcy, k. 14-16

W dniu 30 grudnia 2014r. wnioskodawca przeprowadzał w godzinach od 10:00 do 18:00 inwentaryzację towaru w zakładzie optycznym zlokalizowanym we W. przy ulicy (...).

Po zakończeniu inwentaryzacji wnioskodawca wraz z żoną B. K. wrócił do siedziby – biura firmy zlokalizowanego we W. przy ulicy (...), do którego przewoził dokumenty z zakładu, z przeprowadzonego spisu z natury, celem sporządzenia pozostałej dokumentacji. Po przyjeździe na miejsce, około godziny 19:00, wnioskodawca zatrzymał się na podjeździe i w trakcie wysiadania z samochodu poślizgnął się na nieodśnieżonej części podjazdu w wyniku czego potknął się skręcając kolano a następnie upadł na plecy, tracąc przytomność.

Pierwszej pomocy udzieliła ubezpieczonemu jego żona, która - po odzyskaniu przytomności przez wnioskodawcę – zaprowadziła go do mieszkania i wezwała pogotowie, które zabrało ubezpieczonego do (...) Szpitala (...), Kliniki (...), we W. przy ulicy (...).

Wezwane pogotowie stwierdziło u ubezpieczonego uraz kolana lewego i uraz głowy.

Dowód: - zawiadomienie o wypadku z dnia 07.01.2015r., w aktach ZUS

- zapis wyjaśnień poszkodowanego, w aktach ZUS
- zapis informacji uzyskanych od świadka wypadku, w aktach ZUS
- arkusz spisu z natury, w aktach ZUS
- karta zlecenia wyjazdu, w aktach ZUS
- przesłuchanie wnioskodawcy, k. 14-16

W dniu 7 stycznia 2015r. wnioskodawca złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. zawiadomienie o wypadku.

Dowód: - zawiadomienie o wypadku z dnia 07.01.2015r., w aktach ZUS

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w dniu 27 lutego 2015r. sporządził kartę wypadku nr (...), w której uznał, iż zdarzenie z dnia 30 grudnia 2014r. jest wypadkiem w drodze z pracy.

Dowód: - karta wypadku, w aktach ZUS

W dniu 23 listopada 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie prawa do jednorazowego odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu doznany w wypadku przy pracy – podczas prowadzenia działalności gospodarczej w dniu 30 grudnia 2014r.

Dowód: - wniosek o wydanie orzeczenia, w aktach ZUS

Decyzją z dnia 11 grudnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 30 grudnia 2014r.

W uzasadnieniu decyzji, wskazując na treść przepisu art. 6 oraz 3 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U z 2015r., poz. 1242), podał, że w związku z tym, że wypadek z dnia 30 grudnia 2014r. zdarzył się w czasie odbywania drogi z pracy do domu brak jest podstaw do przyznania wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 11.12.2015r., w aktach ZUS

Biegły sądowy z zakresu chirurgii i ortopedii rozpoznał u wnioskodawcy stan po skręceniu stawu kolanowego lewego z uszkodzeniem więzadła pobocznego przyśrodkowego oraz krzyżowego przedniego i rogu tylnego łąkotki przyśrodkowej oraz stan po urazie głowy.

Biegły sądowy stwierdził, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu związany z wypadkiem jakiego ubezpieczony uległ w dniu 30 grudnia 2014r. wynosi 12%.

Stwierdzony uszczerbek na zdrowiu jest wynikiem urazu kolana lewego:

- niestabilność przednia,
- znaczny zanik mięśnia czworogłowego uda,
- zgrubienie i bolesność więzadła pobocznego przyśrodkowego,
- ograniczenie ruchomości kolana.

Na wysokość stwierdzonego uszczerbku ma również wpływ fakt, że w badaniach dodatkowych (USG i (...)) stwierdzono, że nastąpiło uszkodzenie więzadła pobocznego przyśrodkowego, krzyżowego przedniego i uszkodzenie rogu tylnego łąkotki przyśrodkowej.

Dowód: - opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii i ortopedii, k. 19

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego (wnioskodawcy) zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 11 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. jedn. Dz. U. z 2015r., poz. 1242 ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie, przy czym za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Z brzmienia art. 11 ust. 4 powołanej ustawy z dnia 30 października 2002r. wynika dalej, że oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Stosownie dalej do treści art. 12 ust. 1 w/w ustawy jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1.

Jak wynika natomiast z treści punktu 1 obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 lutego 2016r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. z 2016r., poz. 206) w okresie od dnia 1 kwietnia 2016r. do dnia 31 marca 2017r. kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wynoszą 780zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 12 ust. 1 ustawy).

Jak wynika z powołanych przepisów warunkiem koniecznym przyznania ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy jest stwierdzenie doznania przez niego wypadku przy pracy oraz powstania – na skutek tego wypadku – stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż wnioskodawca z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej podlega ubezpieczeniu wypadkowemu, którym objęty był również w dniu zdarzenia, tj. 30 grudnia 2014r.

Spór dotyczył tego, czy zdarzenie z dnia 30 grudnia 2014r. stanowiło wypadek przy pracy i czy w związku z nim ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu a jeżeli tak w jakiej wysokości.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego, które w ocenie Sądu pozwoliły na pełne odtworzenie przebiegu zdarzenia, a to wobec zgromadzenia przez ZUS obszernego materiału dowodowego. Sąd dał wiarę w/w dokumentom, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności i wiarygodności, w związku z czym nie ujawniły się żadne podstawy do negowania faktów w nich zawartych. Nadto Sąd oparł się na przesłuchaniu ubezpieczonego, który w sposób pełny i wiarygodny opisał przebieg zdarzenia z dnia 30 grudnia 2014r., wykonywane w tym dniu czynności oraz uzasadnił ich związek z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.

Dokonując oceny charakteru zdarzenia z dnia 30 grudnia 2014r. podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, iż art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wskazuje, że za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;

2. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
3. w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z brzmienia art. 3 ust. 3 pkt 8 powołanej ustawy wynika dalej, że za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Z treści powołanej regulacji wynika, że elementami koniecznymi uznania zdarzenia za wypadek przy pracy są nagłość zdarzenia, wywołanie zdarzenia przyczyną zewnętrzną, skutek powodujący uraz lub śmierć oraz pozostawanie w związku z wykonywaną pracą.

Nagłość charakteryzuje się czymś nieprzewidywalnym, nieoczekiwanym, oraz raptownym. Powyższa cecha musi dotyczyć samego zdarzenia, a nie skutku pod postacią urazu lub śmierci. Ponadto zdarzenie spełniające kryterium „nagłości” musi zostać wywołane przyczyną zewnętrzną, co oznacza, że nie może pochodzić z organizmu ubezpieczonego dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu lub śmierci ubezpieczonego.

Jako zewnętrzną przyczynę sprawczą wypadku przy pracy należy rozumieć każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego zdolny – w istniejących warunkach – do wywołania szkodliwych skutków. Wymaganie, aby uraz został spowodowany czynnikiem zewnętrznym wskazuje na konieczność związku przyczynowego między urazem i czynnikiem pochodzącym spoza organizmu poszkodowanego, przy czym czynnik ten ma zadziałać w ramach nagłego zdarzenia wywołanego przyczyną zewnętrzną. Ten element należy rozumieć w ten sposób, że wypadek przy pracy musi być wywołany taką przyczyną, zaś uraz spowodowany wypadkiem jest skutkiem działania czynnika zewnętrznego, pochodzącego spoza organizmu poszkodowanego.

Zauważyć ponadto należy, że przez zakres „zwykłych czynności” należy rozumieć czynności, które ubezpieczony wykonuje na bieżąco w toku wykonywania swojej pracy oraz zachowania bezpośrednio poprzedzające samo wykonywanie pracy, jak np. przygotowanie swojego stanowiska pracy, przygotowanie sprzętu i narzędzi do wykonywania prowadzonej działalności.

Ponadto ustawa wypadkowa nie wymaga, aby omawiany związek musiał odnosić się bezpośrednio do samego świadczenia pracy. Nagłe zdarzenie powodujące uraz lub śmierć ubezpieczonego nie musi więc nastąpić w czasie pracy i w miejscu pracy, lecz może mieć miejsce w dowolnym czasie i miejscu, pod warunkiem, że pozostaje w związku z rodzajem pełnionej przez ubezpieczonego pracy. Dla ustalenia związku zdarzenia z pracą wystarczy zatem stwierdzenie, że wypadek pozostawał w związku czasowym, miejscowym lub funkcjonalnym z pełnioną pracą, prowadzoną działalnością (tak: „Pojęcie wypadku przy pracy”, Teza nr 3, opubl. w PiZS/2003/3/8).

W tym miejscu Sąd pragnie szczególnie podkreślić, że w aktualnie obowiązującym stanie prawnym chodzi nie tylko o związek zdarzenia z pracą, ale także z innymi sytuacjami objętymi ochroną ubezpieczenia wypadkowego, bowiem przedmiotowo nowa ustawa obejmuje także wypadki, które nastąpiły podczas wykonywania zwykłych czynności związanych

z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, według której taką działalnością jest m.in. zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz poczynione ustalenia faktyczne, Sąd uznał, że zdarzenie z dnia 30 grudnia 2014r. w następstwie, którego ubezpieczony doznał urazu spełniało przesłanki wypadku przy pracy.

Wskazać w tym miejscu należy, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony prowadzi działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) w dwóch lokalizacjach, tj. W.: przy ulicy (...), gdzie mieści się siedziba – zakład główny a jednocześnie hurtownia opraw optycznych i w którym to miejscu ubezpieczony przechowuje wszelką dokumentację dotyczącą prowadzonej działalności oraz przy ulicy (...), gdzie ubezpieczony prowadzi zakład optyczny.

W ocenie Sądu nie wymaga zatem wiadomości specjalnych okoliczność, iż cechą charakterystyczną takiej działalności jest niewątpliwie konieczność wykonywania różnych czynności, w obu lokalizacjach oraz potrzeba stałego i częstego przemieszczania się w obrębie obu lokalizacji.

W konsekwencji powyższego czynność polegająca na udaniu się w dniu 30 grudnia 2014r. przez wnioskodawcę z zakładu optycznego (we W. przy ulicy (...)), po przeprowadzeniu przez ubezpieczonego inwentaryzacji, do siedziby – biura firmy (we W. przy ulicy (...)) celem przewozu dokumentów, z przeprowadzonego spisu z natury, z zakładu, na potrzeby sporządzenia pozostałej dokumentacji niewątpliwie uznać należy za czynność pozostającą w związku z rodzajem pełnionej przez ubezpieczonego pracy, zaistniała w czasie pracy i w miejscu pracy.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do negowania twierdzeń ubezpieczonego w zakresie w jakim wskazywał on na okoliczności zdarzenia i jego związek z prowadzoną działalnością, albowiem ubezpieczony w sposób szczegółowy opisywał przebieg wydarzeń, oraz co istotne możliwość zaistnienia takiego zdarzenia jest jak najbardziej prawdopodobna w stanie faktycznym sprawy.

Szczególnego uwypuklenia wymaga okoliczność, iż treść pisemnych oświadczeń składanych przez ubezpieczonego w toku postępowania prowadzonego przez organ rentowy oraz pisemnych oświadczeń świadka zdarzenia a także treść zeznań ubezpieczonego złożonych przed tut. Sądem pokrywała się co wskazuje na wiarygodność informacji składanych przez ubezpieczonego i konsekwencję prezentowanego stanowiska.

Tym samym zdarzenie z dnia 30 grudnia 2014r. uznać należało za wypadek zaistniały przy pracy.

Co istotniejsze, jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, w wyniku zdarzenia ubezpieczony doznał urazu kolana lewego i urazu głowy.

Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu chirurgii i ortopedii rozpoznał u wnioskodawcy stan po skręceniu stawu kolanowego lewego z uszkodzeniem więzadła pobocznego przyśrodkowego oraz krzyżowego przedniego i rogu tylnego łąkotki przyśrodkowej oraz stan po urazie głowy. Biegły podkreślił przy tym, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu związany z wypadkiem jakiego ubezpieczony uległ w dniu 30 grudnia 2014r. wynosi 12%. W złożonej opinii biegły precyzyjnie wskazał przy tym sposób i przyczyny ustalonego u ubezpieczonego uszczerbku na zdrowiu. W szczególności podkreślił, że następstwem doznanego przez wnioskodawcę wypadku jest uraz kolana lewego w postaci: niestabilności przedniej, znacznego zaniku mięśnia czworogłowego uda, zgrubienia i bolesności więzadła pobocznego przyśrodkowego i ograniczenia ruchomości kolana. Wskazał on dalej, że na wysokość stwierdzonego uszczerbku ma również wpływ fakt, że w badaniach dodatkowych (USG i (...)) stwierdzono, że nastąpiło uszkodzenie więzadła pobocznego przyśrodkowego, krzyżowego przedniego i uszkodzenie rogu tylnego łąkotki przyśrodkowej.

Sąd w całości podzielił stanowisko zawarte w złożonej przez biegłego opinii, która spełnia wszelkie wymogi stawiane tego typu dowodom. W niniejszej sprawie stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało uzyskania wiadomości specjalnych, jakimi nie dysponował Sąd, i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego. Złożona zaś przez biegłego opinia była rzetelna, wyczerpująca i logicznie uzasadniona w związku z czym nie budziły żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu. Co istotniejsze biegły sporządził opinię po badaniu wnioskodawcy oraz na podstawie dokumentacji medycznej. Nadto, dokonując ceny opinii złożonej przez biegłego, Sąd zważył, iż opinia została doręczona obu stronom postępowania, przy czym wnioskodawca nie złożył do opinii żadnych zastrzeżeń. Zastrzeżenia złożył wprawdzie organ rentowy jednak, w ocenie Sądu, nie zasługiwały one na uwzględnienie jako

stanowiące jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłego. Powyższe zaś skutkowało oddaleniem przez Sąd, postanowieniem z dnia 6 września 2016r., wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego. Fakt odmiennej oceny stanu zdrowia wnioskodawcy przez lekarza orzecznika ZUS (chirurga ortopedę) w trakcie badania ubezpieczonego w dniu 20 grudnia 2015r. na potrzeby ustalenia uprawnienia ubezpieczonego do świadczenia rehabilitacyjnego w związku z leczeniem schorzenia onkologicznego nie może bowiem wpływać na ocenę, iż złożona przez biegłego sądowego opinia jest nieprawidłowa. Nadto biegły sądowy precyzyjnie wyjaśnił z jakich przyczyn ustalony u ubezpieczonego uszczerbek na zdrowiu wynosi 12%.

Z powyższych przyczyn Sąd dał wiarę opinii złożonej przez biegłego sądowego w całości jako rzetelnej i wyczerpującej, a przy tym sporządzonej zgodnie ze wskazaniem wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającej odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowe pytania. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłego.

W treści opinii biegły wskazał, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy z tytułu wypadku przy pracy wynosi 12%.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 30 grudnia 2014r. za 12% uszczerbku na zdrowiu w kwocie 9.360zł (12 x 780zł); punkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).